

नारद उवाच ॥

एवं श्रुतवा सभार्यः स प्रमोदप्लुतमानसः ॥

प्रणम्य मामिति प्राह यथेवं पुण्यवानहम् ॥

१

पुनः किञ्चित्प्रवक्ष्यामि पुत्र्या मे दक्षिणः करः ॥

उत्तानः कारणं किं तच्छ्रोतुमिच्छामि नारदः ॥

२

इति पृष्टौ स्मि शैलेन प्रोवाचं कारणं तदा ॥

सर्वं दैव करो ह्यस्याः सर्वेषां प्राणिनां प्रति ॥

३

अभयस्य प्रदाता सावृत्तानस्तु करस्ततः ॥

एषा भार्या जगद्भर्तुर्वृष्णाकस्य महीधर ॥

४

जननी सर्वलोकस्य भाविनी भूतभाविनी ॥

तद्यथा शीघ्रमेवैषा योगं यातु^१ पिनाकिना ॥

५

त्वया विधेयं विधिवत्तथा शैलेन्द्रसत्तम् ॥

अस्त्यत्र सुमहत्कार्यं देवानां हिम भूधर ॥

६

इति प्रोच्य तमापृच्छ्य प्रावोचं वासवाय तत् ॥

मम भूयस्तु कर्तव्यं तन्मया कृतमेव हि^२ ॥

७

१ अ. याति

२ अ. "च" पाठः ।

किं तु पंचशरः प्रेर्य कार्यशेषोऽत्र वासव ॥
इत्यादिश्य गत^१माहं त्र तारकं प्रति फाल्गुन^१ ॥

८

कलप्रियत्वात्तस्थैनमर्थं कथयितुं स्फुटम् ॥
हेमाद्विरपि मे वाक्य प्रेरितः पार्वती^१ प्रति^२ ॥

९

भवस्याराधनां कर्तुं ससखीमादिशत्तदा ॥
सा तं परिचचारुशं तस्या^३ दृष्ट्वा सुशीलताम् ॥

१०

पुष्पतौयफला^४द्यानि नियुक्ता पार्वती व्यधात् ॥
महेन्द्रोपि च महुाकथात्स्मरं सस्मार^५भारत ॥

११

स च तत्स्मरणं ज्ञात्वा वसंतरति संयुतः ॥
चूतां कुरास्त्रः सहसा प्रादुरासीन्मनोभवः ॥

१२

तमाह च वचो धीमान्स्मयन्निव च तं स्पृशन् ॥
उपदेशेन बहुना किं त्वां प्रति रतिप्रिय ॥

१३

चित्ते वससीस तेन त्वं वेत्ति भूतमनोगतम् ॥
तथापि त्वां वदिष्यामि स्वकार्यं परतां स्मरन् ॥

१४

१ ब. नः

२ अ. प्रती "तदा"

३ "दृष्ट्वा सुशीलताम्" अ. नष्ट पृष्ठाः प्रतिः ।

४ "च" अ. प्रतद् नै नास्ति ।

समैकं सुमहत्कार्यं कर्तुमर्हसि मन्मथ ॥

महेश्वरं कृपानाथं सतीभार्या वियोजितम् ॥

१५

संयोजय पुनर्देव्या हिमाद्रिगृहजातया ॥

देवी देव^१ तुष्टी^२ ते^३ करिष्ये^३ इहेप्सितम् ॥

१६

मदन उवाच ॥

अलीकमेतदेवेन्द्र स हि देवस्तपोरतिः ॥

^४नान्यासाद यितव्यानि तेजांसि मनुरब्रवीत् ॥

१७

वेदान्तेषु च मां विप्रा गर्हयन्ति पुनः पुनः ॥

महाशनौ महापाप्मा कामे^५यम नलोमहान् ॥

१८

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनां नित्यवैरिणा ॥

तस्मादयं सदा त्याज्यः कामो^६हिरिव सत्तमैः ॥

१९

एवं शीलस्य मे कस्मात्प्रतुष्यति महेश्वरः ॥

मद्यपस्यैव पापस्य वासुदेवो जगद्गुरुः ॥

२०

इन्द्र उवाच ॥

मैवं ब्रूहि महाभाग त्वां विनाकः पुमान्भुवि ॥

धर्ममर्थं तथा कामं मौक्षं वा प्राप्तुमीश्वरः ॥

२१

१ अ. ती

२ अ. मेते

३ ब. महे

४ ब. नात्यासि

५ अ. क्रोधा

- यत्किञ्चित्साध्यते लोके मूलं तस्य च कामना ॥
कथं कामं विनिर्दति तस्मात्ते भोक्षसाधकः^१ ॥ २२
- सत्यं चापि श्रुतेर्वर्क्यं तव खरपं त्रिधागतम् ॥
तामसं राजसं चैव सात्त्विकं चापि मन्मथ ॥ २३
- अमुक्तितः^२ कामनया खरपं तत्तामसं तव ॥
सुखबुद्ध्या स्पृहा या च खरपं तद्राजसं तव ॥ २४
- केवलं यावदर्थार्थं^३ तद्रूपं सात्त्विकं तव ॥
तत्तुने रूपत्रयमिदं ब्रह्म नोपासते हि^३ के ॥ २५
- त्वं साक्षात्परमः पूज्यः कुरु कार्यमिदं हिनः ॥
अथ वा पीडितान्दृष्ट्वा सामान्यानापि पंडिताः^४ ॥ २६
- इति संचिंत्य कार्यं त्वं सर्वथाकुरु तत्फुटम् ॥ २७
- इत्या कर्ण्यं तथेत्युक्ता वसंत रैरिति संयुतः ॥
पिकादि सैन्य संपन्नो हिमाद्रिं^५ प्रययौ स्मरः ॥ २८

१ ब. सार्धक

२ अं. आयुक्तित

३ अ. यः

४ अ. पंडितान्

५ ब. हिमाद्रौ

तत्रापश्यत शंभोः^१ स पुण्यमाश्रममंडलम् ॥
नानावृक्ष समाकीर्णं शांतसत्त्व समाकुलम् ॥ २९

तत्रापश्यत्त्रिनेत्रस्य वीरकं नाम द्वारपम् ॥
यथा साक्षात्कृतमहेशानं गणां^२भ्रूयुतशो^३स्य च ॥ ३०

ददर्श^२ च महेशानं नासाग्रकृतलोचनम् ॥
देवदारुद्रुमच्छायावेदिका मध्यमाश्रितम् ॥
समकार्यं सुखासीनं समाधिस्थं महेश्वरम् ॥ ३१

निस्तरंग विनिर्गृह्य स्थितमिंद्रीय गोचरत्नम् ॥
आत्मानमात्मना देवं प्रविष्टं तपसो निधिम् ॥ ३२

तं तथा विधमालोक्य सौतर्भेदाय यत्नवान् ॥
भ्रमरध्वनिव्याजेन विवश मदनो मनः ॥ ३३

एतस्मिन्नंतरे देवो विकासितविलोचनः ॥
सस्मार नगराजस्य तनयां रक्तमानसः ॥ ३४

निवैदिता वीरकेण^३ विवेश च गिरेः सुता ॥
तस्मिन्काले महाभागा सदायद्रदुषैति सा ॥ ३५

१ ब. शंभो

२ अ. दर्श

३ अ. केन

४ ब. यस्मिन्काले

ततस्तस्या^१ मनः स्वीयमनुरक्तमवेक्ष्य च ॥
 निगृह्य लीलया देवः स्वकं पृष्ठमवैक्षत ॥
 तावदापूर्णा धनुषाम पश्यत् रतिप्रियम् ॥ ३६

तन्नाश कृपया देवो नानास्थानेषु सौगमत् ॥
 तावत्पश्यति पृष्ठस्थमाकृष्य धनुषाः^२ शरम् ॥ ३७

स नदीः^३ पर्वता^४श्चैव आश्रमान्सरसीस्तथा ॥
 परिभ्रमन्महादेवः पृष्ठस्थं तमवैक्षत ॥ ३८

जगत्रयं परिभ्रम्य पुनरागात्स्वमाश्रमम् ॥
 पृष्ठस्थमेव तं वीक्ष्य निःश्वासं मुमुचे हरः ॥ ३९

ततस्तृतीयनैत्रोत्थवहिनना नाकवासिनाम् ॥
 क्रौशतां गमितः कामो भस्मत्त्वं पांडुनंदन ॥ ४०

स तु^४ तं भस्मसात्कृत्वा हरनैत्रोद्भवो/नलः ॥
 व्यर्जुभत जगद्गुधुं ज्वाला पूरितदिडमुखः ॥ ४१

ततो भवो जगद्धेतोर्व्य भज्जात वेदसम् ॥
 साहंकारे जनै चंद्रे सुमनस्तु च गीतके ॥ ४२

१ ब. कर्ण

२ अ. धनुषा

३ ब. नदी

४ अ. च पाठः ।

भूमेष्णु कौकिलास्येष्णु विहारेष्णु स्मरानलम् ॥

तत्प्राप्तौ स्नेहे संयुक्तं कामिनां तद्दयं किल ॥

४३

ज्वालन्त्यनिशं सोऽग्निर्दुःखकित्स्योऽसुखावहः ॥

विलोक्य हरनिः श्वासज्वाला भस्मीकृतं स्मरम् ॥

४४

विललाप रतिदीना मधुना बंधुना सह ॥

विलपंती सुबहुशो मधुना परिसात्त्वता ॥

४५

रत्याः प्रलापमाकर्ण्य देवदेवो वृषाध्वजः ॥

कृपया परया प्राह काम पत्नीं निरीक्ष्य च ॥

४६

अमूर्तोऽपि ह्ययं भद्रे कार्यं सर्वं पतिस्तव ॥

रतिकाले ध्रुवं बाले करिष्यति न संशयः ॥

४७

यदा^१ विष्णुश्च^२ भविता वसुदेवात्मजो विभुः ॥

तदा तस्य^३ सुतो यः स्यात्सपतिस्तै भविष्यति ॥

४८

सा प्रणम्य तस्यै रुद्रभिति प्रोक्ता स्त्रियै रतिस्ततः ॥

जगाम स्वैच्छया गत्या वसंतादि भिरन्विता ॥

४९

॥ ३ इति श्री स्कंदे..... कामदहनोनाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

१ ब. यदि

२ ब. प्रती नास्ति । (तस्य)

॥ ३ अ. इति श्री स्कंद पुराणे कुमारिकाखंडे मदनदहनो नाम ।

ब. इति श्री स्कंद पुराणे कुमारिकाखंडे कामदहनो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ।